

lijk van toepassing zouden worden (bij stilzwijgen van de statuten), terwijl voor andere aspecten (die uitdrukkelijk in de statuten zijn opgenomen) de oude bepalingen van het W.Venn. van kracht zouden blijven tot 1 januari 2012. Na opmerkingen van tal van beursgenoteerde vennootschappen die met deze toepassingsproblemen zouden worden geconfronteerd bij de komende jaarvergaderingen, heeft de wetgever beslist om de bepaling inzake de inwerkingtreding te amenderen nog voor de publicatie van de nieuwe wet. Zo zal het nieuwe artikel 38 bepalen dat de wet in werking treedt op 1 januari 2012. Het valt te verwachten dat het amendement gelijktijdig wordt gepubliceerd met de nieuwe wet.

BOEKHOUDING VAN RECHTSPERSONEN

Zetelverplaatsing – Vennootschap in vereffening

Adviezen Commissie voor Boekhoudkundige Normen

De Commissie voor Boekhoudkundige Normen heeft onlangs twee adviezen gepubliceerd die relevant zijn voor de vennootschapspraktijk: de boekhoudkundige behandeling van een zetelverplaatsing van een buitenlands vennootschap naar België; en de boekingswijze van een voorschot op de verdeling van het netto-actief van een vennootschap in vereffening. De Commissie werkt ook aan adviezen over de behandeling van grensoverschrijdende (partiële) splitsingen.

David Haex
Advocaat Linklaters

Rechtspraak/Jurisprudence

VOorzitter Rechtbank van Koophandel Brussel 8 november 2010

NAAMLOZE VENNOOTSCHAP

Algemene vergadering van obligatiehouders

Zaak: nr. 189/2010

Enkele investeringsfondsen hadden na de ontmanteling van de vroegere Fortis-groep (thans Ageas) financiële instrumenten gekocht die voor het uitbreken van de financiële crisis door verschillende vennootschappen van de vroegere Fortis-groep waren uitgegeven om de aankoop van ABN Amro mee te financieren. De uitgifte-

voorwaarden van de financiële instrumenten werden geregeld door een trustakte (beheerst door Engels recht) die bepaalde dat de Belgische regels inzake de algemene vergadering van obligatiehouders van toepassing zijn op de betrokken financiële instrumenten. De investeringsfondsen, die bijna 50% van de financiële instrumenten bezaten, hadden van deze bepaling gebruik gemaakt om overeenkomstig artikel 568 W.Venn. een algemene vergadering van obligatiehouders bijeen te roepen met als doel de aflossingsdatum van de financiële instrumenten met 20 jaar te verlengen. Zonder zulke verlenging zouden de financiële instrumenten worden omgezet in Ageas-aandelen, tegen een nadelige ruilverhouding, overeenkomstig de uitgiftevoorwaarden.

Ageas was daarop een procedure in kort geding begonnen tegen de betrokken investeringsfondsen om de algemene vergadering van obligatiehouders te verhinderen, dan wel om te horen verklaren dat de genomen beslissingen zonder gevolgen zouden blijven. Ageas voerde onder andere aan dat de algemene vergadering van obligatiehouders niet eenzijdig de uitgiftevoorwaarden van uitgegeven obligaties kan wijzen. De voorzitter van de rechtbank van koophandel volgt deze redenering. De uitgiftevoorwaarden van obligaties worden vastgelegd bij de uitgifte en kunnen slechts met het akkoord van beide partijen (te weten de uitgevende vennootschap en de obligatiehouders) worden gewijzigd. Artikel 568 W.Venn. heeft enkel als voordeel dat voor het akkoord van de obligatiehouders niet de instemming van alle obligatiehouders nodig is; een meerderheid van de stemmen op de algemene vergadering van obligatiehouders volstaat.

Het is echter niet omdat artikel 568 W.Venn. niet uitdrukkelijk vermeldt dat de beslissingen die worden genomen door de algemene vergadering van obligatiehouders moeten worden voorgesteld of goedgekeurd door de vennootschap dat de algemene vergadering van obligatiehouders het recht heeft om eenzijdig de voorwaarden te wijzigen. Het feit dat de regels inzake de algemene vergadering van obligatiehouders onder Titel IV 'Organen' in het W.Venn. zijn opgenomen, doet volgens de voorzitter hieraan geen afbreuk.

HOF VAN CASSATIE 9 DECEMBER 2010

BESLOTEN VENNOOTSCHAP MET BEPERKTE AANSPRAKELIJKHEID

Geschillen

Zaak: nr. C.08.0441.F

De aangevochten beslissing van het hof van beroep te Brussel handelde over een vordering tot uitsluiting op basis van artikel 334 W.Venn. Een van de klassieke vragen in een procedure tot uitsluiting betreft het ogenblik waarop de prijs moet worden bepaald. Volgens het hof van beroep te Brussel dient de rechter de waarde te bepalen op het ogenblik dat hij uitspraak doet. In casu was het hof van beroep van oordeel dat de waardebepaling diende te gebeuren op basis van de meest recente jaarrekeningen of interimrekeningen op het ogenblik dat de bevoegde rechter uitspraak doet over de eigendomsoverdracht. Aangezien de voorzitter van de rechtbank van koophandel zich over de zaak had uitgesproken op 13 februari 2004, konden de rekeningen per 31 december 2003 worden gebruikt. Feiten die zich nadien hadden voorgedaan, moesten volgens het hof van beroep buiten beschouwing worden gelaten. Dit laatste werd betwist door de uitgesloten vennoot. Op 31 december 2003 was het eigen vermogen van de betrokken BVBA negatief, maar de situatie was in de eerste helft van 2004 sterk verbeterd, vooral door het toedoen van de vennoot die de aandelen had overgenomen zo bleek. Het hof van beroep oordeelde dat er voor de waardering geen rekening mag worden gehouden met deze verbeterde situatie aangezien de kiemen ervan op 31 december 2003 nog niet aanwezig waren. Bovendien slaagde de uitgesloten vennoot er volgens het hof van beroep niet in om aan te tonen dat er andere elementen aan de oorzaak lagen van de verbeterde financiële situatie dan de inspanningen van de overnemende vennoot.

Het Hof van Cassatie verbreekt het arrest van het hof van beroep. Het Hof van Cassatie stelt dat de waardebepaling moet gebeuren op het ogenblik van de aandelenoverdracht zoals opgelegd door de rechter. De waardebepaling moet gebeuren in een perspectief van continuïteit. Zonder dat er rekening mag worden gehouden met het

feit dat de handelingen van de betrokken partijen een gevolg hebben gehad op de situatie die heeft geleid tot het instellen van de vordering tot uitsluiting of op het herstel van de vennootschap nadien.

GRONDWETTELIJK HOF

16 DECEMBER 2010

BESLOTEN VENNOOTSCHAP MET BEPERKTE AANSPRAKELIJKHEID – EENPERSOONSVENNOOTSCHAP

Vereniging van aandelen in een hand – Gevolgen

Zaak: nr. 146/2010

Het Grondwettelijk Hof diende zich uit te spreken over de vraag of het verschil in behandeling tussen vennoten van een BVBA, naargelang het een gewone of een eenhoofdige BVBA betreft, het gelijkheidsbeginsel schendt door aan de enige vennoot als sanctie voor het niet volstorten van het (verhoogde) minimumkapitaal van 12.400 EUR op te leggen dat hij wordt geacht persoonlijk borg te staan voor alle verbintenissen van de vennootschap (art. 213 W.Venn.). Het Hof oordeelt dat dit niet het geval is. Het feit dat in geval van faillissement de zaakvoerders van een eenhoofdige BVBA slechts persoonlijk aansprakelijk kunnen worden verklaard indien de relatief hoge drempelwaarden van artikel 265, § 1, 2de lid, W.Venn worden bereikt is volgens het Grondwettelijk Hof niet relevant aangezien het verschillende situaties betreft.

David Haex
Advocaat Linklaters

4. VERVOER/TRANSPORT

Rechtspraak/Jurisprudence

HOF VAN CASSATIE 7 JANUARI 2011

EXECUTIE EN BEVOEGDHEID

Rechterlijke bevoegdheid, erkenningen tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken – Bevoegdheid – Vervoer over zee – Averijvordering – Plaats van uitvoering van de verbintenissen

VERVOER OVER ZEE

Cognossement – Rechtspositie van de derde houder van het cognossement

Zaak: nr. C.09.0611.N

Een vervoerovereenkomst omvat een geheel aan diensten die niet opgesplitst kunnen worden, zoals onder meer het laden en stuwen van de goederen, hun vervoer en hun aflevering in de bestemmingshaven. Derhalve moeten zowel de plaats van inlading als de plaats van lossing van de goederen gelijkelijk beschouwd worden als de plaats van uitvoering van de verbintenissen die het